

[Severin Hansen.]

siden 1942 er sket en væsentlig Ændring inden for denne Andelssammenslutning, en Ændring, som har forøget Medlemsantallet til det dobbelte, saa at det i Dag, spredt over hele Landet i 45 lokale Foreninger, udgør ca. 2000 og med en Omsætning, som jeg naturligvis ikke tør sige noget helt bestemt om, men som dog antagelig ligger paa 15—20 Mill. Kr. Vi vil gerne lade dette Ønske gaa videre til den højtærede Fiskeriminister til velvillig Overvejelse.

Med disse faa Bemærkninger vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale de foreliggende 4 Fiskerilovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Jens Jensen: Jeg tror, det er den almindelige Opfattelse paa Rigsdagen — og ogsaa ude i Befolkningen —, at Fiskerierhvervet har den allerstørste Betydning, baade beskæftigelsesmæssigt og økonomisk. Det er vist ogsaa en Kendsgerning, at der fra alle politiske Partier paa Rigsdagen, fra Fiskeridirektoratet og det Ministerium, som Erhvervet sorterer under, er øvet en meget betydelig Indsats for Fiskeriets Afsætningsmuligheder. Afsætningen af Fisk og Fiskeriprodukter andrager efterhaanden mange Millioner Kroner — den forrige Taler nævnte et Beløb af ca. 140 Mill. Kr. Indsatsen fra Myndighedernes Side maa fortsættes, ja, helst fremmes og udbygges. Eksporten er Nøglen til Genopbygningen af vor Økonomi. Den Valuta, vore Fiskere hjembringer ved Fiskeri, trænger Landet haardt til. Vi kan for den købe mange Varer og nødvendige Ting, som vi har haardt Brug for. Forholdene ligger jo desværre saadan, at vi med Undtagelse af Fødemidler mangler kort sagt alt.

Det Lovforslag om Ind- og Udførsel af Fisk og forarbejdede Fiskeriprodukter, som er til Forhandling, og som ogsaa den ærede foregaaende Taler lige har omtalt, tager i høj Grad Sigte paa de Forhold, jeg her har nævnt. Man hører dog stadig enkelte Fiskere — ogsaa enkelte Fiskeeksportører — udtale sig med en vis Bekymring om Afsætningen, der stadig volder Vanskeligheder og er noget usikker, og i samme Forbindelse nævner disse Mennesker ogsaa Spørgsmaalet om Sortering af Fisk. Man skulde ellers i en Tid som den, vi gennemlever, i hvilken alle Lande raaber paa Fødevarer, ikke tro, at der skulde kunne opstaa Vanskeligheder i Forbindelse med Priser og ej heller vedrørende en streng Sortering. Hvor meget eller hvor lidt der er i disse Udtalelser fra Enkeltmand,

kan jeg ikke vurdere; men jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge den nye Fiskeriminister, om Ministeren er i Stand til at udtale sig om disse Spørgsmaal, som de ligger i Øjeblikket. I Tilslutning hertil kan Ministeren maaske ogsaa sige et Par Ord om Afsætningen af Fisk paa Hjemmemarkedet.

Som Lovforslaget er affattet, gives der jo en ret vidtgaaende Bemyndigelse til Ministeren — Loven vil kunne administreres efter Ønske. Jeg nærer nu ikke store Betænkeligheder ved en saadan Bemyndigelse; jeg gaar nemlig ud fra, at naar de to store Organisationer har givet deres Tilslutning, maa Lovforslaget være tilfredsstillende. Den gældende Lov foreslaas nu forlænget for et Tidsrum af 2 Aar til Udgangen af 1949. Da Udførselsforholdene stadig er vanskelige, er det nødvendigt at regulere Ind- og Udførselen af Fisk, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Det næste Lovforslag, der omhandler Støtte til Fiskerierhvervet, foreslaas med en mindre Ændring forlænget for 1 Aar til 31. December 1948. Ifølge den gældende Lov, der altsaa udløber med Udgangen af denne Maaned, ydes der af Statskassen et Tilskud til mindrebemidlede Fiskere til Indkøb af Brændselolie. Dette Tilskud foreslaar den højtærede Fiskeriminister ophævet. Jeg husker, at man under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, da vi sidste Gang behandlede Loven, inden for visse Partier var ængstelig ved at nedsætte Tilskudsbeløbet fra 70 Kr. til 35 Kr. pr. t Brændselolie. Naar nu Ministeren foreslaar helt at ophæve Tilskudsordningen, vil jeg anbefale det ud fra den Betragtning — som jeg haaber er rigtig —, at Fiskerierhvervet vel egentlig har ret gode Indtjeningsmuligheder og derfor selv kan klare de løbende Driftsudgifter. Den bedste Ordning er jo, at Erhvervene fungerer uden Statsstøtte og selv klarer eventuelle Vanskeligheder. Ogsaa denne Ændring har Organisationerne tiltraadt og anbefalet. Lovforslaget omfatter nu alene en Godtgørelse for Krigsforsikringspræmien til mindrebemidlede Ejere af Fiskerifartøjer, for saa vidt deres skattepligtige Indtægt ikke overstiger 4 500 Kr. Under Hensyn til den Forsikring mod Krigsfare, som er paabudt for Skibe, er der efter min Mening Grund til at bibeholde Godtgørelsen foreløbig.

I Lovforslaget om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove er der i en ny § 10 givet en udvidet Bemyndi-